

side ikke er vilje eller evne til at indsende årsregnskab m.v. Der forekommer imidlertid også en række tilfælde, hvor regnskaberne nok bliver indsendt, men hvor dette p.g.a. efterladenhed eller mere bevidst sker for sent – og hyppigt først efter, at selskabet har modtaget en rykker. For at dæmpe op for disse situationer, anses det for hensigtsmæssigt at indføre en afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab m.v., idet selskaberne herved motiveres til i højere grad at overholde fristerne for rettidig indsendelse af årsregnskaber m.v.

Den foreslåede afgift er af samme karakter som afgifter for ulovlig parkering eller for manglende billet i bus og tog. Afgiften forfalder automatisk til betaling, hvis årsregnskabet m.v. modtages efter indsendelsesfristens udløb.

Afgiften vil blive pålagt samtlige medlemmer af det ansvarlige organ i det pågældende selskab, og det enkelte medlem hæfter personligt for betalingen af afgiften. Herved tilskyndes de pågældende til at prioritere regnskabsaflæggelsen højt.

Et eller flere medlemmer af det ansvarlige organ kan på forskellig vis have søgt at fremme indsendelsen af årsregnskabet m.v. Det foreslås derfor i *stk. 5*, at det enkelte medlem har mulighed for at blive fritaget for betaling af afgiften i særlige tilfælde. Disse særlige tilfælde foreligger kun, hvor medlemmet over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan godtgøre, at vedkommende har søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Et bestyrelsesmedlem eller en direktør kan ifølge aktieselskabslovens § 56, stk. 2, (anpartsselskabslovens § 38, stk. 2), forlange bestyrelsen indkaldt, og dagsordenen kan i givet fald indeholde et punkt om indsendelse af årsregnskab m.v. i behørig stand. Opnås der ikke tilslutning til dette, har bestyrelsesmedlemmet eller direktøren ret til at få indført indsigelser i bestyrelsens protokol, jf. aktieselskabslovens § 56, stk. 3, (anpartsselskabslovens § 38, stk. 3).

Forhold, som *ikke* i sig selv kan begrunde, at et ledelsesmedlem fritages for at betale afgiften, er f.eks., at årsregnskabet m.v. forsinkes ved fremsendelse med posten, at et bestyrelsesmedlem ikke har deltaget i bestyrelsesmøderne på grund af udlandsrejser eller, at revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet.

Størrelsen af afgiften vil være afhængig af længden af den tidsmæssige overskridelse af indsendelsesfristen. Afgiftens størrelse fremgår af nedenstående skema:

Afgift for for sent indsendt årsregnskab m.v.

Fristoverskridelsens længde:	Afgiftens størrelse:
mindre end 1 måned	500 kr.
mellem 1 og 2 måneder	2.000 kr.
mellem 2 og 3 måneder	4.000 kr.
mellem 3 og 4 måneder	6.000 kr.
mere end 4 måneder	8.000 kr.

Afgiften opkræves af det enkelte medlem af bestyrelsen, direktionen eller af et lignende ansvarligt organ.

I de situationer, hvor et regnskab ikke alene er indsendt for sent, men hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for overhovedet at få et årsregnskab m.v. indsendt, har pålagt et medlem tvangsbøder, fritages den pågældende for at betale afgiften i det omfang, vedkommende har betalt tvangsbøderne. Der vil ikke kunne blive tale om, at et medlem kommer til at »betale to gange« for samme forseelse.

Til nr. 2.

Der er tale om en konsekvensrettelse i forbindelse med forslaget § 1, nr. 1, således at filialbestyrerne i filialer af udenlandske selskaber kan pålægges en afgift, hvis de ikke indsender årsregnskabet m.v. til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen rettidigt.

Til nr. 3.

Som et blandt flere midler til at sikre overholdelse af lovgivningen foreslås § 63 c, *stk. 1*, ændret, således at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får en egentlig pligt til stikprøvevis udtagelse og undersøgelse af de modtagne årsregnskaber m.v. med henblik på at konstatere åbenbare overtrædelser af årsregnskabslovgivningen, aktie- og anpartsselskabslovgivningen, bogføringslovgivningen og lovgivningen om erhvervsdrivende fonde. Der er tale om en udvidelse i forhold til den nugældende § 63 c, der fastslår styrelsens generelle undersøgelsesadgang.

De pågældende årsregnskaber bliver ikke genstand for en fuldstændig undersøgelse for enhver overtrædelse, idet styrelsens stikprøvevis udtagelse og undersøgelse ikke er – og ikke skal være – et egentligt tilsyn, som det kendes fra f.eks. Finanstilsynet. Der er alene tale om en eventuel afdækning af åbenbare overtrædelser af den relevante lovgivning, det vil sige forhold, som er konstaterbare ved en umiddelbar gennemgang af det indsendte årsregnskab m.v. Der er for eksempel tale om åbenbare overtrædelser, når der er et direkte lovkrav om, at en